

Publicerad 2013-04-11 14:56 av vakentimmar

En text från min senaste bok!

Hämärä

det finns inga instruktioner för hur man hanterar olika slags oro
allt från oro över pengar

oro över åldershetsen i samhället eller känslomässig oro

vi är rädda för att bli beroende av något

som nästa dag åter kan försvinna bort

och även om man en stillsam natt känner något annat

så är oron där nästa dag lik förbannat

en relation är egentligen inte något man har

utan något man lever i

något man vaknar till och somnar till

något som möter ens händer

att få röra den man älskar borde vara tillräckligt i sig

det blir inte varmare utanför, men någonting blir varmare i mig

gör man slut med den man har kär

gör man också slut med en del av sig själv

en värld man levtt i

man lämnar en del av sig själv och låter såret växa igen

försvinner det inte

så försöker man sopa undan spåren och dölja lukten

man försöker att inte andas in luften

av den som inte längre andas bredvid en

hur kan man be en människa sluta kännas i en?

det är många som vill vara självständiga

men självständighet växer ofta till ständigt själv

ständigt själv och orolig över nya problem

jag har hellre en mage bredvid mig att kurra ikapp med

än att jag stänger av min hunger

för att jag blivit matad med fel saker

jag försöker hela tiden svälta oron

och göda tilltron

för att få somna med den man älskar är tillräckligt i sig

det blir inte varmare utanför, men någonting blir varmare i mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren vakentimmar med Poeter.se id #32834 innehar upphovsrätten